

pracovník během celé doby vyslání považuje za pracovníka, který je na služební cestě, má tedy nárok na náhradu za dobu na cestě a na diety?

6.2) Je nutno články 56 a 57 SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že znemožňují vnitrostátnímu soudu odmítnout uznat případné zařazení do mzdových tříd, které bylo provedeno podnikem z jiného členského státu v jeho domovském státě?

6.3) Je nutno články 56 a 57 SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že zaměstnavatelé z jiného členského státu dovolují, účinně a pro soud státu, ve kterém je práce vykonávána, závazně stanovit zařazení pracovníků do mzdových tříd, pokud v obecně závazné kolektivní smlouvě státu, ve kterém je práce vykonávána, je — pokud jde o výsledek — stanoveno jiné zařazení do mzdových tříd, nebo může hostitelský členský stát, do něhož byli pracovníci poskytovatele služeb pocházejícího z jiného členského státu vysláni, tomuto poskytovateli služeb nařídít, která ustanovení musí při zařazování pracovníků do mzdových tříd respektovat?

6.4) Je nutno při výkladu článku 3 směrnice 96/71/ES ve světle článků 56 a 57 SFEU považovat ubytování, jehož náklady musí na základě kolektivní smlouvy uvedené v otázce č. 6 nést zaměstnavatel, a stravenky, které poskytovatel služeb pocházející z jiného členského státu poskytuje na základě pracovní smlouvy, za náhradu výdajů vzniklých v důsledku vyslání, nebo spadají pod pojem minimální mzda ve smyslu čl. 3 odst. 1?

6.5) Je nutno článek 3 směrnice 96/71/ES ve spojení s články 56 a 57 SFEU vykládat v tom smyslu, že obecně závazná kolektivní smlouva státu, ve kterém je práce vykonávána, musí být při výkladu otázky týkající se úkolového odměňování, náhrady za dobu strávenou cestou na pracoviště a denních příspěvků považována za odůvodněnou požadavkem veřejného pořádku?

Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, jako zmocněnci)

Žalované: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Rumunsko tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s ustanoveními čl. 2 bodu 1, čl. 3 odst. 5 písm. b), čl. 3 odst. 7 a 8, čl. 3 odst. 9 písm. c), článku 5, čl. 7 odst. 4, čl. 9 odst. 1 až 7, čl. 10 odst. 2 a 5, čl. 11 odst. 8, čl. 13 odst. 4, čl. 13 odst. 5 písm. b), čl. 16 odst. 1 a 2, čl. 25 odst. 1, čl. 26 odst. 2 písm. c), čl. 31 odst. 3, čl. 34 odst. 2, čl. 37 odst. 1 písm. k), p) a q), čl. 37 odst. 3 písm. b) a d), čl. 37 odst. 10 až 12, čl. 38 odst. 1, čl. 39 odst. 1, 4 a 8, jakož i přílohy I bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že o nich neinformovalo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 49 odst. 1 uvedené směrnice;

— uložit Rumunsku podle čl. 260 odst. 3 SFEU penále ve výši 30 228,48 euro za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku v této věci z důvodu nesplnění povinnosti informovat Komisi o opatřeních nezbytných k dosažení souladu se směrnicí 2009/72/ES;

— uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 3. března 2011.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vyslání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, s. 55